

2014. 09. 21.
P. u. 15. (Keresztfelmagasztalás utáni) vasárnap
6. hang

I. antifona

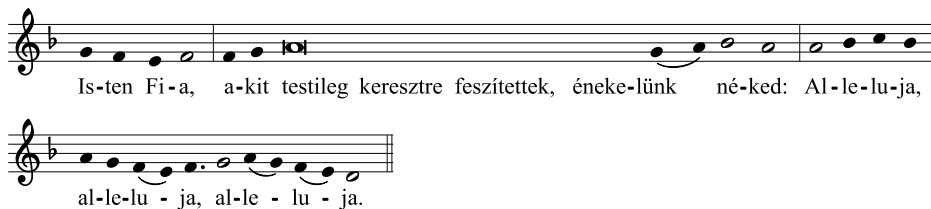

Is-te-nem, én Istenem, te-kints re-ám, mi-ért hagy-tál el en-gem? Az Is-ten-szü-lő
i-má-i ál-tal, Üdvözítők, üd-vő-zíts min-ket! Sza-ba-dulásomat eltá-vo - lít-ják vét-ke-im
ki-ál-tá - sa-i. Az Is-ten-szü-lő i-má-i ál-tal, Üdvözítők, üd-vő-zíts min-ket!
Te pe-dig a szent he-lyen la-kol, Iz-ra-el dí-csé - re-te. Az Is-ten-szü-lő
i-má-i ál-tal, Üdvözítők, üd-vő-zíts min-ket! Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és
Szent-lé - lek-nek, most és mindenkor és örökkön - örök-ké. A-men. Az Is-ten-szü-lő
i-má-i ál-tal, Üdvözítők, üd-vő-zíts min-ket!

II. antifona

Mi-ért vetettél el minket, Isten, mind - vé-gig? Üd-vő-zíts min-ket, Is-ten Fi-a, a-kit
testileg keresztre feszítettek, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja, al-le-lu - ja, al-le - lu - ja.
Em-lé-kezzél meg gyüleke-ze - ted-ről, me-lyet kez-det-től bír-tál. Üd-vő-zíts min-ket,

Is-ten Fi-a, a-kit testileg keresztre feszítettek, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja,
al-le-lu - ja, al-le - lu - ja.

III. antifona: Boldogságok

Bemeneti vers: Jertek, akit testileg...

Ft. tropár, 6. hang, A-változat

Angyali erők jelentek meg, Uram, a te sí-ro-don, és az őrző katonák levének, mint
a hol-tak, és Mária állott a sír-nál, keresván a te legtisztább tes-te-det, te pedig
meghódítád a pok-lot, nem kísértetvén meg ál-ta-la, és találkoztál a Szűz-zel, életet
ajándé-koz-ván né-ki, ki föltámadtál halot-ta-id-ból, U-ram, di-cső-ség né-ked!

Ft. tropár, 6. hang, B-változat

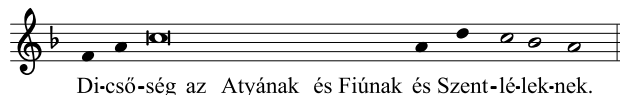
An-gya-li erők jelentek meg, Uram, a te sí-ro-don, és az őrző katonák levének, mint
a hol-tak, és Má-ri-a ál-lott a sír-nál, ke-res-vén a te legtisztább tes-te-det,
te pe-dig meghódí-tád a pok-lot, nem ki-sér-tet-vén meg ál-ta-la, és ta-lál-koz-tál
a Szűz-zel, é-le-tet a-ján-dé-koz-ván ne-ki, ki föl-tá-mad-tál ha-lot-ta-id-ból
U-ram, di-cső-ség né-ked!

Ün. tropár, 1. hang

Üd-vő-zítsd, U-ram, a te né-pe - det és áldd meg a te örök-sé-ge-det, adj győ-zel-met
el-len-ségei felett ha-zánk-nak, s kereszteddel őrizd meg a te né-pe - det!

Dicsőség, 6. hang, konták-dallam, A- változat

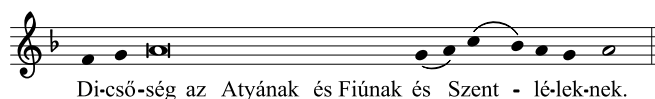
Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek.

Ft. konták, 6. hang, A-változat

Él-te-tő kezével a sötét mély-ség-ből Üd-vő-zítünk a holtakat föl-tá-masz-tá.
Krisz-tus Istenünk föltámadást ajándékozott az em-be-ri nem-nek; mert ő a mi
Meg-vál-tónk, föl-tá-madásunk, életünk és ke-gyel-mes Is-te-nünk.

Dicsőség, 6. hang, konták-dallam

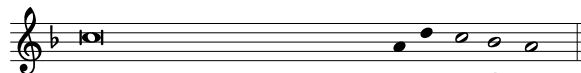
Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé-lek-nek.

Ft. konták, 6. hang, B-változat

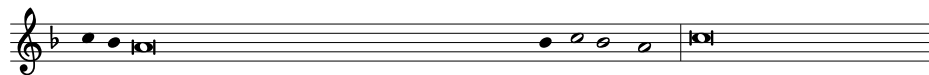
Él-te-tő kezével a sötét mély-ség-ből Üd-vő-zítünk a holtakat fel-tá-masz-tá. Krisz-tus
Istenünk föltámadást ajándékozott az embe-ri nem-nek; mert ő a mi Meg-vál-tónk,
föl-tá-madásunk, életünk és ke-gyel-mes Is - te - nünk.

Most és, 4. hang, konták-dallam

Most és mindenkor és örökkön-ö-rök-ké. Á-men.

Ún. konták, 4. hang

A-ki önként emelkedtél fel a keresztre, Krisz-tus Is-te-nünk, ajándékozd kegyelmedet

a terólad neve-zett új né-ped-nek, ör-ven-deztesd meg isteni erőddel mind-nyá-jun-kat,

és segíts diadalra minden megtáma-dó-ink el - len, kik véd-eszközül bírjuk a te

bé-ke-fegy-ve-re-det, a legyőzhetet-len győ-zel - met!

Háromszorszent fi. A te kereszted előtt(3x)

A te ke-resz-ted e-lőtt le - bo-ru-lunk, U - ral - ko - dó, és a te szent

föl-tá-ma-dá-so-dat di-cső-ít - jük.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, * most és mindenkor és örök-kön-örökké. Ámen.

És a te szent föl-tá-ma-dá-so-dat di-cső-ít - jük. A te ke-resz-ted e-lőtt

le - bo-ru-lunk, U - ral - ko - dó, és a te szent föl-tá-ma-dá-so-dat di-cső-ít - jük.

Ft. prokimen, 6. hang

Üd-vözítsd a te né-pe-det, és áldd meg ö-rök-sé-ge - det, áldd meg
ö-rök-sé-ge - det!

Vers: Hozzád kiáltok, Istenem, Uram, ne fordulj el némán tőlem!

Ün. prokimen, 7. hang

Ma-gasz-tal-já-tok a mi Urunkat, Is-te-nün - ket, és bo-rul-ja-tok le lábának
számolya e-lőtt, mert ő szent.

Vers: Az Úr uralkodik, haragudjanak bár a népek!

Ft. alleluja, 6. hang

Al-le - lu-ja, al - - le-lu - ja, al - le-lu - ja.

Vers: 1. Aki a Fölséges segítségében lakik, a menny Istenének oltalmában marad.

2. Mondhatja az Úrnak: oltalmam vagy te és menedékem,
én Istenem; öbönne bízom.

Ün. alleluja, 1. hang

Al-le-lu - ja, al - - le-lu-ja, al-le-lu - ja.

Vers: 1. Emlékezzél meg gyülekezetedről, melyet kezdettől szereztél.

2. Íme, a mi királyunk öröktől fogva / szabadulást szerzett a föld közepette.

Ún. magasztalás

Ma - gasz-tald, ma - gasz-tald, én lel-kem, én lel-kem, az Úr elevenítő
Ke-reszt-jé - nek föl-ma-gasz-ta-lá - sát!

9. imnusz

9. Tít - kos Pa - ra - di - csom vagy te, Is-ten-szü - lő,
mely mű - ve - lés nél - kül nevelte fel Krisz - tust, ki az é - let - a - dó Ke - reszt - fát
ül-tet-te a föld - re, ki ál - tal most felmagasztal-tat - va, Őt
i-mád - juk, té-ged pe-dig di-cső - i - tünk!